

[Marius Jensen.]

en Nedgang paa 213 Mill. Kr., og kunde man skille Landbruget og Fiskeriet og andre frie Erhverv ud, vilde Nedgangen blive meget større. Ser man paa den samlede Formue, saa er den dalet med i alt 382 Mill. Kr., men ogsaa her er Fordelingen ganske ulige, idet København har haft en Fremgang paa 237 Mill. Kr., Provinsbyerne en Fremgang paa 12 Mill. Kr., men Landbruget en Tilbagegang paa 631 Mill. Kr. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad det radikale „Skive Folkeblad“ skrev om disse Tal:

„Enten maa Ansættelsen af Formue og Indkomst være lynende forkert, eller Landkommunerne lever under et økonomisk Tryk, der er værre end baade Stavnsbaand og Slaveri.“

Der er ingen Tvivl om, at disse Tal er kommet adskillige som en Overraskelse, men jeg skal nævne et enkelt Eksempel paa, hvor vanskelige Forholdene er. I den Kommune, hvor jeg bor, kan en almindelig Bondegaard paa 40—50 Tdr. Land meget vel komme op paa en aarlig Skat af 1 300—1 500 Kr. uden Hensyn til Indkomsten; det gælder selvfølgelig den faste Skat baade til Amt og til Kommune. Jeg skal nævne et bestemt Tilfælde: En Landmand, der begyndte sin Virksomhed for 2 Aar siden, og som i dette Aar mødte med en Indkomst paa 1 300 Kr., svarer i Skat mellem 80 og 90 pCt. af disse 1 300 Kr. Jeg tror, ærede Medlemmer vil forstaa, at dette Forhold er saa meningsløst og urimeligt, at det bør rettes.

For ikke at blive misforstaaet vil jeg gerne sige, at Venstre ønsker ikke at fjerne disse Skatter for at lægge dem over paa andre hverken i Landkommunerne eller Stationsbyerne eller i Byer, hvis Indtægter ligger paa Højde med Landbrugets Indtægter, men vi ønsker, at disse Skatter paa fast Ejendom skal ligge ens i By og paa Land, og saa maa det blive Indkomsternes Størrelse, der bestemmer Skattens Størrelse. Om Skatterne saa er for store, bliver et andet Spørgsmaal, men de maa svares under lige Forhold.

Dette har jeg ønsket at sige over for den Betragtning, at Venstre gennem sine Udtalelser om de faste Ejendomsskatter skulde have mistet Stemmer ved Valget. Det kan umuligt passe. Det har altid været et godt demokratisk Krav, at Skatten skulde ligge paa de Skuldre, der kunde bære den. Men den Skat, der hviler paa den danske Landbrugsjord, har været ude for saa stærk

en Stigning, at den for en af de Ejendommers Vedkommende, jeg nys har nævnt, betyder en Skatteprioritet paa 13 000—14 000 Kr. indskudt foran de andre Prioriteter. Vi i Landbruget mener at have Krav paa, at det offentlige fjerner denne Skatteprioritet, og naar dette er sket, kan vi gaa ind for den Ligebeskatning, der skal være med til at skabe lige Vilkaar for alle Erhverv baade i By og paa Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Marius Jensen hævdede, at den Skat, der hvilede paa fast Ejendom, var en Skatteprioritet. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem derefter fortæller, at der er en Mand, der har begyndt Landbrugsvirksomhed for 2 Aar siden, og hvis Ejendomsskatter nu udgør 90 pCt. af Indkomsten, slaar det ærede Medlem sig selv oven i Hovedet; thi hvis det drejer sig om en Prioritet, er det givet, at vedkommende Mand var klar over det, da han overtog Ejendommen, og det betyder, at han saa fik Ejendommen saa meget billigere; det vil sige, at det her drejer sig om en Skat paa fast Ejendom, der reelt ikke betales af dem, der driver Virksomheden, men maa udredes af Kapitalmagten, og derfor er det urimeligt at angribe denne Skat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Marius Jensen, at selvfølgelig kender jeg de Forhold, jeg talte om, og naar jeg sagde, at en hel Del Landmænd lod haant om Bestemmelsen i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, var det, fordi jeg ved, at saaledes er det i mange Tilfælde. Naturligvis er i mange Tilfælde Værelserne og i det hele taget de Forhold, man giver de unge Mennesker, bedre, end de var, dengang det ærede Medlem og jeg tjente paa Landet. Men dengang var de da saa vist ogsaa under al Kritik.

Det ærede Medlem vil bevare de store Bogstaver, for at Rigsdagsreferaterne ikke skal blive alt for kedelige, men hvis de Taler, der holdes fra denne Talerstol, er kedelige, bliver de ikke mere interessante, selv om vi bevarer de store Bogstaver.